

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku "T. – S." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w O. i "T. – I."

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.

przy uczestnictwie Syndyka Masy Upadłości "T. A." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w O.

z udziałem interwenienta ubocznego "V. – M." Spółki Akcyjnej
z siedzibą w M.

o wpis w dziale IV księgi wieczystej nr [...] zmiany wierzyciela hipotecznego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 28 marca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. akt [...] oddalił apelacje uczestnika postępowania Syndyka masy upadłości T. A. sp. z o.o. w O. oraz interwenienta ubocznego V. – M. S.A. w M. od postanowienia Sądu Rejonowego z 8 czerwca 2009 r. Skargi kasacyjne dotknięte były brakami, w związku z czym wdrożone zostało postępowanie określone w art. 131 k.p.c. W określonym terminie skarżący złożyli pismo, w którym w zasadzie powtórzyli zawarte w skargach kasacyjnych uzasadnienie wniosku o ich przyjęcie do rozpoznania. Uzasadnienie wzbogacono o stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. odrzucił obie skargi kasacyjne uznając, że skarżący powołali się na występowanie w sprawie określonych zagadnień prawnych, ale takich zagadnień prawidłowo nie sformułowali. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący tylko sformułowali określone zagadnienia prawne i nie przytoczyli jurydycznej argumentacji służącej wykazaniu, że przedstawione zagadnienia faktycznie istnieją, a ponadto, poza jednym przypadkiem, nie odnieśli tych zagadnień do przepisów prawnych. Zmierzając do usunięcia braków skarg kasacyjnych w istocie powtórzyli zawarte w skargach kasacyjnych uzasadnienie wniosku o ich przyjęcie, więc Sąd Okręgowy uznał, że skarżący mimo wezwania nie usunęli braków skarg kasacyjnych.

Interwenient uboczny zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie, wnosząc o jego zmianę poprzez uznanie za uzupełnione uzasadnienie wniosku o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oprócz wymagań przewidzianych w § 1 tego artykułu, skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie, zaś Sąd Najwyższy przyjmuje skargę do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub

skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3, przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 k.p.c.), natomiast sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę wniesioną po upływie terminu, niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Sąd Okręgowy wdrożył zalecone mu postępowanie naprawcze, którego konsekwencją było złożenie pisma procesowego zawierającego uzasadnienie wniosku o przyjęcie skarg do rozpoznania, uznane za wystarczające przez skarżącego. Ocena, czy uzasadnienie to spełnia określone przepisami wymogi, nie należy do kompetencji sądu drugiej instancji, pozostając w wyłącznej gestii Sądu Najwyższego. Odrzucenie zatem z tej przyczyny skarg kasacyjnych przez Sąd Okręgowy nie może być uznane za prawidłowe.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.